

Het zoontje is niet dood, maar slaapt.
Marcus, 5, 39.

†

TROOSTENDE GEDACHTENIS

van

ANDRÉ-VICTOR COESENS

zoontje van

Henri en Leonie MEERSCHAUT

geboren te Nederbrakel,
den 12 Maart 1942 en er aan de liefde zijner ouders
ontruikt, den 28 Mei 1942.

Uw zoontje slaapt... Och weent niet meer,
brave ouders ; lief kind
André slaapt, nu stil en teer ;
niets zal hem hier nog hinderen.

Hij ligt ontbloemd en bleek als was
in 't reine witte toogje
zoo blank, alsof 't een lelie was
en sluit zijn hel blauw oogjes.

Hij slaapt. — De dood en heeft op hem
geen meesterschap te winnen :
't ontwaakt op Jezus'zoete stem
en hupt zijn hemel binnen.

Daar leeft hij nu, daar lacht hij nu
Een engel bij de Engelen
Vader, moeder, weent niet meer, 't geloof
Zal troost bij tranen mengen.

R. I. P.

Drukk. Vandendriessche-De Vleeschauwer.